

1. Referentie

Referentie	Minnebo, J. & Van Acker, A. (2004). Does television influence adolescents' perceptions of and attitudes toward people with mental illness? <i>Journal of community psychology</i> , 32, (5), 257-275.
Taal	Engels
ISBN - ISSN	0090-4392
Publicatievorm	Tijdschriftartikel

2. Abstract

Dit onderzoek gaat na of er en hoe (1) cumulatieve algemene blootstelling aan televisie en (2) cumulatieve selectieve blootstelling aan specifieke televisieprogramma's gerelateerd zijn aan de verwachtingen en opinies over personen met een mentale ziekte. Tweehonderd vijftig Belgische middelbare schoolstudenten vulden daarvoor een vragenlijst in. De metingen brachten volgende zaken in rekenschap: tijd gespendeerd met tv kijken, blootstelling aan een specifieke inhoud, waargenomen realisme van de tv-beelden, directe ervaring met een persoon die lijdt aan een mentale ziekte, de verwachtingen en/of beoordelingen over de gevaarlijkheid van de personen met een mentale ziekte en hun bekwaamheid om een sociaal geïntegreerd en "normaal" leven te leiden. De resultaten van het onderzoek suggereren dat televisie op zich slechts een klein deel verklaart van de verwachtingen en attitudes; verwante concepten zoals waargenomen realisme lijken belangrijker hierin.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Media
Trefwoord(en)	Cultivatatie theorie, mentale handicap, televisie

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	K.U.Leuven
Onderzoeker(s)	Jurgen Minnebo & An Van Acker Centrum voor Publieksonderzoek (CEPO) Departement Communicatiewetenschap K.U.Leuven Van Evenstraat 2A 3000 Leuven Tel: 016/ 32 32 20 of 016/ 32 32 24 Fax: 016/ 32 33 12 www.kuleuven.ac.be/facdep/social/com/onderzoek/cepo

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Is er en hoe is er verband tussen (1) cumulatieve algemene blootstelling aan televisie en (2) cumulatieve selectieve blootstelling aan specifieke televisieprogramma's enerzijds en de verwachtingen en opinies over personen met een mentale ziekte anderzijds ?
Hypothesen	Stereotype representaties van mensen met een mentale ziekte leiden tot een positief verband tussen algemene blootstelling aan tv en eerste orde verwachtingen over de gevaarlijkheid van mentaal zieke personen. Er is een positief verband tussen cumulatieve blootstelling aan specifieke inhoud die gaat over personen met een mentale ziekte enerzijds en eerste orde verwachtingen over de

	gevaarlijkheid van mentaal zieke personen anderzijds. Dit verband is sterker dan het eerstgenoemde verband. Er is een positief verband tussen algemene blootstelling aan tv en negatieve attitudes ten aanzien van de sociale competentie van mentaal zieke personen en hun integratie in het alledaagse leven. Er is een positief verband tussen cumulatieve blootstelling aan specifieke inhoud die gaat over personen met een mentale ziekte enerzijds en tv en negatieve attitudes ten aanzien van de sociale competentie van mentaal zieke personen en hun integratie in het alledaagse leven. Dit verband zal sterker zijn dan laatstgenoemde verband. Alle bovenstaande verbanden worden insignificant wanneer de directe ervaring onder controle wordt geplaatst. Alle bovenstaande verbanden worden insignificant wanneer het waargenomen realisme onder controle wordt geplaatst.
--	--

6. Methode

Onderzoeks-methode	Kwantitatief onderzoek met schriftelijke vragenlijst. De vragenlijst bestond uit gesloten vragen: likertschalen, dichotome vragen, vragen naar aantal en identiteitsvragen.
Onderzochte groep	250 middelbare schoolstudenten, 55.1% vrouwen en 44.9% mannen; 47.3% uit ASO, 31.9% uit TSO en 20.8% uit BSO
Bereik	Regionaal (Vlaanderen)

7. Resultaten

Algemeen	Algemeen blijkt uit het onderzoek dat televisie kijken op zich slechts een klein deel verklaart van de verwachtingen en attitudes ten aanzien van mentaal zieke mensen. Of de televisiekijker de programma's als realistisch ziet of niet is meer doorslaggevend voor hun verwachtingen en attitudes ten aanzien van mentaal zieke mensen.
Gevaarlijkheid	Respondenten die vaak blootgesteld zijn aan specifieke programma's waarin personen met een mentale ziekte vaker voorkomen (politie en horros shows), die geen directe ervaringen hebben met mentaal zieke mensen en die geloven dat televisie het echte leven weergeeft, beschouwen mentaal zieke personen als meer gevaarlijk.
Normaal leven, integratie	Respondenten die vaker naar tv kijken denken dat mentaal zieke mensen minder vaardig zijn om een normaal leven te leiden en geven eerder de voorkeur om hen uit het dagelijkse leven te houden.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/

9. Beleidsaanbevelingen

Nee

10. Samenvatting

Dit onderzoek gaat na hoe (1) cumulatieve algemene blootstelling aan televisie en (2) cumulatieve selectieve blootstelling aan specifieke televisieprogramma's gerelateerd zijn aan de verwachtingen en opinies over personen met een mentale ziekte. De vakgroep communicatieve wetenschappen van de katholieke universiteit Leuven voerde dit onderzoek uit. Het onderzoek vertrok vanuit de achtergrond dat in de media personen met een mentale ziekte zwaar gestereotypeerd en misgerepresenteerd als asociale mislukkingen die tot geweld geneigd zijn. Tweehonderd vijftig Vlaamse middelbare schoolstudenten werden daarvoor bevroegd. De bevraging had de vorm van een kwantitatieve schriftelijke vragenlijst. De metingen brachten volgende zaken in rekenschap: tijd gespendeerd met tv kijken, blootstelling aan een specifieke inhoud, waargenomen realisme van de tv-beelden, directe ervaring met een persoon die lijdt aan een mentale ziekte, de verwachtingen en/of beoordelingen over de gevaarlijkheid van de personen met een mentale ziekte en hun bekwaamheid om een sociaal geïntegreerd en "normaal" leven te leiden. De resultaten van het onderzoek gaven aan dat televisie kijken op zich slechts een klein deel verklaart van de verwachtingen en attitudes ten aanzien van mentaal zieke mensen. Of de

televisiekijker de programma's als realistisch ziet of niet, is meer doorslaggevend voor hun verwachtingen en attitudes ten aanzien van mentaal zieke mensen.